

Jeg er også godt klar over, at ligestillingsprocessen vil tage sin tid, uagtet at vi skriver 2004. Men når det så er sagt, vil jeg sige, at vi er godt på vej i den rigtige retning.

Dog er der nogle områder, som jeg har et par bemærkninger til, hvor jeg synes, at vi kan gøre det endnu bedre. Eksempelvis kan man pege på, at der ikke er kvinder nok i det politiske arbejde, og det er også et af de områder, som ministeren peger på at der vil blive gjort noget ved, bl.a. ved udsendelse af spørgeskemaer og ved at få flere kvinder gjort aktive i politik.

Kvinder i lederstillinger og kvinder i forskning er også områder, som ikke har fulgt helt med tiden, men man kan så spørge sig selv, hvor meget kvinderne selv er skyld i det. Jeg ved godt, at der er mange meninger om lige præcis denne sag, men kvinderne har selv en stor del af ansvaret. De må bryde ud af det rollemønster, de har påtaget sig, og som er blevet påduttet dem, og de må selv råbe vagt i gevær og sætte hælene i for ikke at ligge under for den mandshauvinisme, som stadig findes i mange ikke-alene offentlige, men også private institutioner og virksomheder.

Jeg tror, at vi langt hen ad vejen kan få påvirket ligestillingen i den retning, hvis vi arbejder på en holdningsændring. Det er ikke alt, man kan lovgive sig ud af.

Jeg må indrømme, at vi et langt stykke hen ad vejen ligger på linje med ministeren og de gode initiativer, der bliver taget, bl.a. indsatsområderne på arbejdsmarkedet, hvor man skal fokusere på den kønsopdelte arbejdsplads og forholdene med hensyn til ligeløn.

Der har også været en stærk forræelse af tonen blandt de unge i de senere år, og vi ved, at det har skabt en ulighed, som mange i min generation har kæmpet for i ligeværdighedens og ligestillingens navn ikke skulle forekomme.

Mange unge, specielt med muslimsk baggrund, har ikke kendt deres besøgelsestid i forhold til den del af deres omgangskreds, som er almindelige danske unge af begge køn. Her vil jeg gerne have lov til at rose ministeren for det gode initiativ i de rapporter, som er blevet udsendt af ministeriet i forbindelse med workshoppen »Ung og Køn« med perspektiv i de unges trivsel og sundhedsadfærd.

Men så vil jeg til gengæld spørge ministeren, hvad ministeren egentlig mener med ordlyden på side 8 i første afsnit i midten, hvor der står: »Fordelene ved kulturel mangfoldighed skal synliggøres«. Der kunne jeg godt tænke mig

at få en forklaring fra ministerens side på, om ministeren med »fordelene ved kulturel mangfoldighed« mener, at det så er med ligeværd imellem kønnene og selvbestemmelse for den enkelte. Det fremgår altså ikke helt klart af det afsnit på side 8.

Der er dog stadig områder, hvor den samfundsmæssige udvikling har spillet fallit, og det er vold mod kvinder, hvor ministeren har forstærket indsatsen igennem de senere år. Men det er stadig ikke nok, og det er godt, at der fortsat er fokus på det. Ligeledes skal handel med kvinder og den omsiggribende prostitution af kvinder fra specielt østlandene bekæmpes.

Man kan ikke lovgive sig ud af alting, men man kan præge samfundsdebatten holdningsmæssigt på en positiv måde for derved at få den forandring i samfundet, som er ønskelig.

Med ligestilling er det som sagt meget langt hen ad vejen en holdningsændring, der skal til. Derfor er det alfa og omega, at vi alle i vores hverdag er bevidste om, at hver dag jo i virkeligheden er en ligestillingskamp på de arbejdspladser og i det samvær, som vi har, for at kunne bevidstgøre vores omgivelser om værdien af at have et ligeværdigt liv mænd og kvinder imellem.

Helle Sjelle (KF):

I de senere år har ligestillingsdebatten været præget af fornyet aktivitet. Det er glædeligt at konstatere, synes jeg. Det er atter blevet legitimt at diskutere ligestilling mellem kønnene eller mangel på samme.

Men debat er som bekendt ikke altid tilstrækkeligt. Ligestilling kommer ikke af sig selv, og det er ikke tilfredsstillende, at et moderne velfærdssamfund lægger sig til hvile på laurbærrene i selvtilfredshed over det, der er opnået, siden der for alvor kom gang i ligestillingslovgivningen i 1970'erne.

Kl. 16.05

Det er heller ikke nok, at vi slår os til tåls med, at vi nok med tiden skal overvinde det efterslæb, der er.

Også her i 2004 er der brug for en aktiv og vedholdende indsats, for at ligestillingsniveauet bliver bedre. Målet er i grunden så enkelt, at det burde være indlysende, nemlig at mænd og kvinder frit skal kunne vælge det liv, de hver især ønsker. Det enkelte menneskes ressourcer skal værdsættes, og køn må ikke udgøre en barriere hverken i arbejdsliv eller privatliv. Målet er,